

Medicinska sestra v rehabilitacijskem centru za otroke. Svetovna zdravstvena organizacija (OMS) je v sklopu Organizacije združenih narodov. Njen namen je doseči za vse narode sveta kar najvišjo stopnjo zdravja. Zdravje pa je ta organizacija definirala takole: Zdravje ni samo odsotnost bolezni, temveč zajema kompletno fizično, mentalno in socialno zdravje.

Ta organizacija izdaja ilustriran časopis »OMS Nouvelles« (Novice svetovne zdravstvene organizacije), ki izhaja mesečno na 4 straneh.

Decembrska številka preteklega leta je posvečena mentalno higienskim problemom bolnega človeka. Opisano je delo medicinskih sester v rehabilitacijskih centrih za otroke, ki so preboleli poliomielitis. Vso fizioterapijo, ki jo izvajajo, pretvorijo v prijetno igro, polno smeha in razigranosti. Tako otroci sploh izgubijo občutek, da so bolni in da se zdravijo, in za nekaj časa pozabijo, da so prikrajšani za toliko lepih stvari, ki jih je otroška doba tako bogata. Čim manjša je namreč žalost, strah in osamljenost in čim manj je drugih negativnih učinkov na otrokovo duševnost v času zdravljenja, tem bolj uravnotežen bo zapustil bolnico in tem pogumneje bo stopil nasproti vsem težavam, ki jih zlasti pohabljenemu otroku prinaša življenje.

Nadalje razčlenjuje ta številka mentalno higienske principe, ki jih je treba uveljavljati pri slehernem bolniku, posebno takem, ki je sprejet v bolnico in postane tam samo številka, ki predstavlja zgolj neko določeno bolezen. Njegove pravice so zdaj omejene, njegov dom je postelja. Jasno, da je njegovo ugodje, občutek varnosti, zaupanja, upanje na ozdravljenje, da je vse to odvisno sedaj le od zdravstvenega osebja, od odnosa, ki ga ima to osebje do bolnika in ki mora biti čimbolj topel.

Svetovna zdravstvena organizacija opozarja na dejstvo, da v nekaterih državah in nekaterih splošnih in specialnih bolnicah čisto pozabljajo, da je človek psihosomatično bitje, ki ga ne moreš obravnavati kot številko, pod katero se skriva le bolj ali manj zanimiva bolezen. Moderna medicina je odkrila komplicirane odnose med socialnimi ter psihološkimi in somatičnimi vzroki bolezni, ki se med seboj tako prepletajo, da jih tudi v terapiji ne moremo zanikati ali katerega kratko malo izločiti. Uspešno zdravljenje je možno le, če bomo upoštevali socialno okolje, iz katerega je bolnik prišel, in pa njegovo duševno stanje ter »bolezen« v ožjem smislu. V preteklosti, ko je prevladoval še tip »domačega zdravnika«, so ti zdravniki ta načela upoštevali, čeprav mentalna higiena kot posebna panoga še ni bila razvita. Toda danes, ko imamo v medicini že vse mogoče specializacije, zdravstveni delavci čedalje bolj izgubljajo izpred oči trpečega človeka in obravnavajo boleznivedno bolj samo kot zanimive primere. Zato Svetovna zdravstvena organizacija apelira na vse zdravstvene delavce sveta, da svoj odnos do bolnika temeljito spremenijo.

Znani francoski otolaringolog opisuje delo na svoji kliniki, ki je usmerjeno predvsem k temu, da zmanjša število psihičnih operativnih šokov. Pravi, da pregleduje bolnike vedno v sobi, kjer ni steklenih omaric z instrumenti, ki bi bolnika strašili pred operativnim posegom. Promet na kliniki se razvija tako, da bolnik pred operacijo nikdar ne sreča vozička z narkotiziranim bolnikom. Po tonzilektomijah, kjer je še nekoliko krvavitve iz ust, dajejo posebno otrokom samo tekočine rdeče barve, da se ne ustrašijo krvi, ki se pomeša s pijačo v kozarcu. Taki in še nešteti drugi so drobni nasveti, ki jih daje ta list zdravstvenim delavcem, da bi mogli bolniku čimbolj olajšati trpljenje.